

tægtslove tilnærmelsesvis gør sig gældende i fuld Udstrækning — jeg siger udtrykkeligt: tilnærmelsesvis, thi det maa ikke glemmes, at den ene af de vedtagne Indtægtslove, nemlig Formue- og Indkomstskatteloven, for dette Finansaars Vedkommende, Finansaaret 1913—14, ikke kan komme til at virke fuldt ud med Forhøjelsen. Forhøjelsen ansloges til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i den endelige Skikkelse, Loven fik; men deraf kan der kun beregnes at indgaa godt 2 Mill. Kr. i det Finansaar, med hvilket vi her beskæftige os. Endvidere er der at bemærke, at den Indtægtsforøgelse for Postvæsenets Vedkommende, som var med i den Finansplan, jeg i Fjor forelagde, og som androg 200,000—250,000 Kr., heller ikke kan være med paa dette Budget, idet det Forslag til Ændringer af Postloven, af hvis Vedtagelse Indtægtsforøgelsen skulde fremgaa, ikke blev behandlet til Ende i Fjor — Behandlingen af det havde dog en saadan Karakter, at man har Grund til at tro, det vil blive behandlet til Ende og vedtaget i det væsentlige uforandret i indeværende Samling. Herved fremkommer altsaa et Deficit, om man vil, paa Indtægtsiden paa ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; men til Trods for dette Deficit har de løbende Indtægter paa Finanslovens §§ 1—7 paa Grund af Tidernes Fremgang og de vedtagne nye Indtægtslove kunnet opføres med 112,560,000 Kr. — jeg stryger Hundrederne — mod 97,838,000 Kr. paa den sidst vedtagne Finanslov, medens de løbende Udgifter paa §§ 8—25 kan anslaaes til 103,782,000 Kr. Det viser sig altsaa, at Indtægtsforøgelsen i Forhold til Finansloven for indeværende Aar er anslaaet til c. $14\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvilket, for at rekapitulere det, er en Virkning dels af de bedre Tider dels af, at de Indtægtslove, der blev vedtaget i 1910—11, først paa dette Finanslovforslag kan opføres med fuld Virkning, og at endvidere de i Samlingen 1911—12 vedtagne Indtægtslove i det mindste tilnærmelsesvis kan opføres med fuld Virkning. Der er altsaa en Indtægtsstigning paa ca. $14\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og en Udgiftsstigning paa kun 2,037,000 Kr. De løbende Indtægter viser saaledes et Overskud over de løbende Udgifter paa 8,778,000 Kr. Gaar vi saa til § 26, de ekstraordinære Indtægter og Udgifter, viser det sig, at Indtægterne ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld maa anslaaes til 4,624,000 Kr., medens Udgifterne til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld kan anslaaes til 12,769,000 Kr. Her bliver altsaa en Merudgift

paa 8,145,000 Kr., og paa det samlede Finanslovforslag fremkommer der saaledes et Overskud paa 633,000 Kr.

Men Balancen stiller sig i Virkeligheden gunstigere, end dette Tal angiver. Ved Fremlæggelsen af de finansielle Lovforslag sidste Efteraar betonedede jeg, at Udgiften til de ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger som Følge af Lovene af 1909 ikke kunde afholdes af de ordinære Indtægter, men maatte dækkes ved Laan, saafremt de ikke kunde afholdes af Kassebeholdningen. Denne Forudsætning er godkendt, udtrykkeligt eller stiltiende, fra alle Sider. Hidtil har man kunnet afholde disse Udgifter ved Laan, men nu maa Udgiften for 1913—14, 2,919,000 Kr., afholdes af Kassebeholdningen. Paa Grund af det spændte Forhold paa Laanemarkedet var det ikke muligt at faa vort samlede Laan højere op end til 4 Mill. Pd. Sterling, og det vilde heller ikke have været ønskeligt, naar det kunde undgaaes. Spørgsmaalet er saa, om det er muligt at afholde disse Udgifter af Kassebeholdningen, og det mener jeg, det er — jeg skal senere komme nærmere tilbage dertil —, efter at det ved Hypotekbanklaanets Stiftelse i Sommer er blevet muligt at afhænde de henliggende Obligationer, der er udstedt ifølge Loven om Oprettelse af Husmandsbrug, og dem, der fremtidig vil fremkomme som Følge af denne Lov. Hvis vi altsaa opgør Balancen paa samme Maade som i Fjor, fremkommer der et Overskud paa de 633,000 Kr., jeg nævnedede før, plus 2,919,000 Kr., eller i alt ca. 3,550,000 Kr., og hertil vil man antagelig kunne lægge de ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som, antager jeg, vil fremkomme, naar Postloven foreligger vedtaget.

Det bliver da de $3\frac{1}{2}$ — $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., jeg i forrige Samling regnede med som den Margin, man nødvendigt maa have ud over Balancen paa Finanslovforslaget til Dækning af de Udgifter, der fremkommer ved Ændringsforslag fra Regeringen eller Udvalgets Side under Finanslovforslagets Behandling, ved de egentlige Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven og ved de finansielle Virkninger for Finansaaret 1913—14 af de nye Love, som bliver vedtaget. Ærede Medlemmer vil erindre, at det var et saadant Beløb, jeg i Fjor ansaa for nødvendigt udover selve Finanslovens Balance til at dække disse Udgifter, og det har vi altsaa ogsaa her. Jeg kan tilføje, at denne Margin vil, efter som Udsigterne stiller sig, i Aar ingenlunde være mindre nødvendig end i Fjor.